

μπαλάντζα

μπαλάντζα κ. **παλάντζα**, **η**, ουσ. [<βενετ. balanza <ελλ. φάλαγξ], φορητή ζυγαριά. (Λαϊκό τραγούδι: έμπα μέσα διάλεξέ τα και **παλάντζα** ζύγισέ τα)· βλ. και λ. μπαλάντζας·

- (τα) φέρνω σε μπαλάντζα, βλ. συνηθέστ. φρ. (τα) φέρνω σε μπαλάντσο, λ. μπαλάντσο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας